

Antwoord van de Cypriotische regering

Zaak C-601/15 *

Stuk ingediend door:

Republiek Cyprus

Naam van de zaak:

J. N.

Datum van indiening:

21 december 2015

Betreft: Zaak C-601/15 (PPU), J. N.

1. Artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie waarborgt het recht op vrijheid en veiligheid. Artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”) voorziet in lid 1, onder a) tot en met f), in een aantal specifieke gevallen waarin individuele vrijheidsberoving bij uitzondering mogelijk is.

2. Met name staat **artikel 5, lid 1, onder f), EVRM** de vrijheidsberoving toe van een persoon waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure in gang is gezet. Er bestaan echter enige uitzonderingen waarin de bewaring van een persoon is toegestaan ook wanneer er niet tegelijkertijd stappen voor diens uitwijzing of uitlevering worden ondernomen.

3. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk **de bewaring van een vreemdeling** die om internationale bescherming heeft verzocht, **voort te zetten**, uiteraard voor zover de desbetreffende voorwaarden zijn vervuld. Dit was de situatie in de zaak Arslan (arrest het Hof van Justitie van de Europese Unie arrest van 30 mei 2013, C-534/11, EU:C:2013:343). Deze zaak had betrekking op de toepassing van Tsjechische wetgeving volgens welke de **indiening van een verzoek om internationale bescherming, geen reden vormt voor beëindiging van de bewaring van een asielzoeker tegen wie een uitzettingsprocedure loopt,**¹ en de **bewaring niet wordt beëindigd**² wanneer a) de indiening van dit verzoek

* Procestaal: Nederlands.

¹ – Artikel 127, lid 2, van wet nr. 326/1999 van de Tsjechische Republiek, waarbij richtlijn 2008/115 werd omgezet (zie punt 20 van het aangehaalde arrest).

² – Artikel 85a van Tsjechische wet nr. 325/1999, waarbij richtlijn 2005/85 werd omgezet (zie punt 21 van het aangehaalde arrest).

uitsluitend ten doel heeft om de terugkeer of verwijdering van de verzoeker te vertragen of te verijdelen, en b) de bewaring noodzakelijk wordt geacht **om te verhinderen dat de verzoeker onderduikt**.

4. Overigens heeft volgens een arrest van het Anotato Dikastirio (hoogste rechter) van de Republiek Cyprus (arrest van 17 januari 2014, zaak nr. 102/2014) een **asielzoeker recht op verblijf in Cyprus totdat op zijn verzoek is beslist**, waarbij de staat evenwel **de grootst mogelijke spoed** dient te betrachten en de **mogelijke verlenging van diens bewaring moet beoordelen op basis van objectieve rechtvaardigingsgronden**, met inachtneming van **de totale duur van de bewaring**.

5. Voorts kan volgens het arrest van het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: „EHRM”) van 22 september 2015 (Nabil/Hongarije, 62116/12) de verlenging van de bewaring van een asielzoeker op grond van artikel 5, lid 1, onder f), **EVRM tijdens de duur van een uitzettingsprocedure gerechtvaardigd zijn**, aangezien afwijzing van het verzoek om internationale bescherming de weg zou openen voor uitvoering van de besluiten tot uitzetting (punten 29 en 38). De bewaring moet evenwel hoe dan ook in overeenstemming met het nationale recht en mag niet willekeurig zijn.

6. Hieruit volgt dat verlenging van de bewaring van de verzoeker totdat het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming is afgerond, in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden noodzakelijk geacht kan worden. Bij vervulling van de voormelde voorwaarden kan de verlenging van de bewaring door de Raad van State derhalve rechtmatig worden geacht.

7. **Artikel 8, lid 3, van de herziene opvangrichtlijn** (richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, herschikking; PB L 180, blz. 96) noemt zes gevallen waarin een verzoeker in bewaring kan worden gehouden, ervan uitgaande dat een individuele afweging heeft plaatsgevonden en een minder belastende maatregel niet mogelijk is.

8. Met name **staat artikel 8, lid 3, onder e), bewaring van een verzoeker toe om redenen van nationale veiligheid of openbare orde**. Zoals vermeld in de gids van het EHRM inzake artikel 5 (Guide on Article 5 of the Convention), **staat artikel 5, lid 1, onder e), de vrijheidsberoving toe van personen die een bedreiging zouden kunnen vormen voor de openbare orde en/of veiligheid**. Deze categorie omvat onder meer bepaalde personen zoals drugsverslaafden, alcoholici enzovoort. In punt 178 wordt voorts nog opgemerkt dat de bewaring kan worden voortgezet met het oog op de handhaving van de openbare orde.

9. Samenvattend kan het volgende worden geconcludeerd:

- a) **verlenging van de bewaring van de verzoeker kan nodig worden geacht totdat het onderzoek van diens verzoek om internationale bescherming is afgerond, en**
- b) **een verzoeker kan in bewaring worden gehouden om redenen van handhaving van de openbare orde en/of veiligheid, krachtens artikel 5, lid 1, onder e) en/of f), EVRM.**

10. Hieruit volgt dat artikel 8, lid 3, onder f), van de herziene opvangrichtlijn verenigbaar is met voormelde „Guide” van het EHRM en derhalve eveneens met artikel 5 EVRM en, in het verlengde daarvan, met artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

11. Ten slotte zij in het kort aangetekend dat de litigieuze bepaling inzake de mogelijkheid om personen die een gevaar zouden kunnen vormen voor de openbare orde en/of veiligheid in bewaring te stellen, in de nationale wetgeving van de meeste landen is ingevoerd. Gezien de terroristische aanslagen in Europa is deze bepaling inmiddels van bijzonder belang geworden.